

Sinopsi argumental

Un grup de nois d'un poble estan avorrits perquè on viuen no hi ha res que els agradi. Acostumats a queixar-se no s'adonen que la solució al seu problema és precisament deixar de queixar-se i fer alguna cosa ells mateixos; d'això els en fa conscients un home del poble, un individu emprenedor que s'ha enriquit gràcies a la seva iniciativa.

Els nois entenen el missatge d'aquell home i rumien què poden fer; a un d'ells se li acut que poden preparar una representació teatral aprofitant el vell teatre abandonat del poble. Hi van decidits però de seguida comencen els problemes: tots volen manar. Aleshores apareix un vell que havia estat actor del teatre i que organitza els nois perquè cadascú doni el millor de si mateix.

Amb la feina repartida, tots comencen a treballar de valent. Els pares dels nois s'estranyen perquè els seus fills van molt adelerats amb el que ells creuen que són cabòries del vell i posen a la idea del teatre una pega real: s'han d'arreglar tantes coses que els costarà molts diners fer-ho tot. Efectivament, comencen a arribar factures davant de la desesperació dels pares. Però un altre cop el milionari que els havia animat a tirar endavant el projecte els soluciona la papereta: els dona els diners necessaris a canvi de la recaptació de l'espectacle. Gràcies a això el projecte pot continuar, i tot el poble ho celebra amb una nadala, mentre

I (U- preparen un pessebre a l'escenari del teatre. Només hi ha un Matic) home, el pare d'un dels nois, que no vol saber res ni del teatre ni de Nadal ni res de res...

La nit abans de l'estrena tot ja és a punt. Els nois van al teatre per mirar-ho tot per última vegada abans de la funció: Tot són nervis i emoció... Però els problemes no s'acaben: poques hores abans de l'estrena comença a caure sobre el poble una forta tempesta.

Els nois temen que la gent no vagi al teatre i esperen impacients. De sobte un llamp cau sobre el teatre i es produeix una avaria en el sistema elèctric. Poc més tard deixa de ploure i el teatre, a les fosques, es comença a omplir d'espectadors.

Només hi ha una persona que pot arreglar l'avaria: l'home que no volia saber res de tot allò. Però serà ell qui, finalment, ho arreglarà tot a l'últim moment i la funció es podrà fer. Orgullós de l'empenta i la fe dels nois l'home ric els perdona el deute i els diu que la recaptació se la poden quedar. Els nois decideixen repartir-ho entre la gent del poble més necessitada.

I tothom es col.loca a l'escenari, s'encenen els llums, sona la música... i s'aixeca el teló.

Text parlat (p) i cantat (c)

ESCENA 1

(Grup de nois en una plaça del poble. Avorrits)

(Tots. c) Ei, ei, ei, ei. Què fem? Ei, ei, ei, ei. Quin pal

(Noi 1. c) La vida aquí és avorrida. Ningú fa res, res d'especial.

(Noi 2. c) Els grans ens diuen: "busca't la vida" i només pensen en el treball.

(Noi 3. c) No tenim parcs, no hi ha cinemes, **(Noi 4. c)**

ni camps d'esport, ni discoteques. **(Noi 5. c)** Només

mirem la tele, només passegem; **(Noi 6. c)** volem fer

coses però no podem.

(Tots. c.) Ja n'estem tips d'estar avorrits! Volem fer gresca, ho

demanem a crits! (bis)

(Noi 1. c.) Això és un poble de mala mort;

(Noi 2. c.) ningú el coneix, ningú en sap res.

(Tots. c.) Viure aquí és mala sort: tomàquet i patata, la vaca i el pagès.

(Noi 3. c.) Per què no anem a veure el batlle? Aquesta situació ja passa de la ratlla.

(Tots. c.)No et farà cas, no et dirà res: tomàquet i patata, la vaca i el pagès. Hi, he! Hi, he! No et diran res! No et diran... No et diran... No et diran...

(Els nois es queden allí queixant-se)

II.
GFT

(Noi 1. p.) -Ho veieu. No hi ha res a fer. IV

(10) **(Noi 2. c.)** -Passarà una tarda més... avorrida!

(Noi 3. c.) -Sempre aquí ha estat així. Sempre...

(I de sobte apareix un personatge singular...)

(Ric. c.) - De qué sirve quejarse? De qué sirve llorar? Hay que espavilarse entusiasmarse y querer crear. Prueba y ya verás; tú lo puedes hacer, si quieres. ¡Tú lo puedes hacer... todo!

(Ric i grup. c.) -Te pasas el día diciendo "qué aburrido estoy". Y no me extraña, si no haces nada que lo pases mal. Te saldrán telarañas en los pies y en las pestañas. ¡No conseguirás... nada de nada! Nada de nada si no haces nada. Qué fácil es hablar y no hacer nada... de nada. Y no hacer nada. Y no hacer nada.

(Ric. c.) Sólo esperar sin hacer nunca nada.

(Ric i grup. c) Reúne a tus amigos y ponte a trabajar. Si quieres hacerlo, puedes hacerlo; sólo hay que confiar. Y no esperes que nadie venga para echarte un cable: ¡tienes que ir a buscar las soluciones! Tus soluciones. Tus soluciones. Luego vendrán de todas partes para ayudarte, para apoyarte. Y compartir tu sueño y hacerlo grande, grande, grande...

(Ric. c.) Escucha mi consejo deja de llorar. Ponte en marcha que eso enganxa a todos los demás.

(Ric i grup. c.) Soñad hoy en voz alta todo aquello que os encanta. Quizá descubriréis que eso es posible. Todo es posible.

III. Todo es posible...

Greek

(16) *(El grup del Ric desapareix d'escena).*

(Ric. p.) -Fijaos en mi, chicos. Yo ahora soy quien soy porque tuve iniciativa. Porque un buen día dejé de lamentarme y me puse a trabajar. Yo realicé mis sueños... Y vosotros también lo podéis hacer, si os empeñáis.

(El Ric se'n va. Entra un grup)

ESCENA 2

(Noi 1. p.) -Ei...aquest home... té raó... **(Noi 2. p.)**

-Què?

(Noi 1. p.) -Sí... Hem de fer. Hem de fer! Ja ho tinc!

(Tots -1) -Doncs digues què has pensat... Quina en portes de cap?

(Noi 1. p.) -Farem teatre!

(Noi 3. p.) -teatre?

(Noi 1. p.) -Teatre! Muntem una obra en el vell teatre del poble... Què me'n dieu?

(Noi 4. p.) -Que deu ser molt difícil... **(Noi 5. p.)** -I, a

més, el teatre està abandonat... **(Noi 2. p.)** -Sí, deu

estar fatal!

(Noi 3. p.) -Treu-t'ho del cap!

(Noi 1. c.) -No...Serà qüestió d'organitzar i cadascú farà un paper; cal que tothom ho pugui fer... i jo seré qui manaré.

(L'escenari va canviant a la vista del públic. Ens introduïm al teatre abandonat)

(Tots. c.) A tot el poble agradarà; crec que tothom s'hi apuntarà: tenim actors que ho faran bé i els més dolents, aquests també... i qui no canti, muntarà, farà disfresses, pintarà, tothom, tothom tindrà un paper; per a tots hi ha feina per fer i jo a tothom dirigiré.

(bis des de "Serà qüestió" i fins "dirigiré")

(Tots. c.)Serà qüestió d'organitzar i cadascú farà un paper; cal que tothom ho pugui fer... i jo seré qui manaré. A tot el poble agradarà. Crec que tothom s'hi apuntarà: caldran actors. Decoradors. I deu pintors. Maquilladors. Dos regidors. Un director. Llums de colors. Robes per a tots. Molt de talent. I també seny! Fem teatre! Vinga! Fem teatre! Som-hi! Caldran actors. Decoradors. I deu pintors. Maquilladors. Dos regidors. Un director...

(Noi 1. p.)Serà un gran espectacle, una obra formidable. Ja veig els titulars: "Figures estelars". Fem

teatre! Vinga! Fem teatre! Som-hi! Fem teatre! Vinga! Fem teatre! Som-hi!

(Tots. c.) Actors, pintors, maquilladors, llums de colors, vestits per a tots. Cadascú tindrà un paper i tots ho passarem bé. Fem teatre! Vinga! Fem teatre! Som-hi!

(Noi 2. c.)-A mi digue'm que haig de fer.

(Noi 1. c.)-Bé, doncs mira, ara no ho sé.

(Noi 3. c.)-Jo vull pintar!

(Noi 4. c.)-Doncs jo actuar!

(Noi 5. c.)-Jo dirigir!

(Noi 1. c.)-Això és per a mi!

IV. **(Noi 5. c.)**-Doncs jo ho vull fer!

072

(Noi 6. c.)-I jo també!

(11)

(Noi 1. c.)-Ens haurem d'organitzar. Hem de triar.

(Tots. c.) -Fem teatre! Vinga! Fem teatre! Som-hi!

(Noi 2. c.)-Si tothom vol fer el mateix, el Joan, el Marc, l'Aleix... tindrem quinze directors i només catorze actors!

(Tots. c.)No pot ser! No senyor! Només hi ha un direct... No pot ser! No senyor Només hi ha un directooooor!

(Noi 5. c.)-Jo!

(Noi 1. c.)-Jo!

(Noi 6. c.)-Jo!

(Els nois no es posen d'acord. El grup se'n va.) **(Noi 1.**

p.)-iQué rollo!

(Noi 2. p.)-Aquí nadie se pone de acuerdo.

(Noi 1. p.)-Así nunca haremos nada de nada...

(Noi 4. c.)Qué es lo que tengo que hacer? Qué es lo que vamos a hacer? Puedo pintar, maquillar, actuar... qué sé yo...

(Tots. c.)Qué es lo que tengo que hacer? Qué es lo que vamos a hacer?

(Noi 3. c.)Si cada cual va a seguir con su plan no saldrá el teatro...

(apareix en escena un vell actor, amb un grup)

(Vell actor. c.)-No conseguiréis lo que os proponéis si antes no os organizáis y a cada uno algo dáis. **(Vell i grup. c.)**Primero hay que saber lo que uno sabe hacer. Algunos son para cantar y otros saben dibujar.

(Vell actor. c)Trabajad en equipo, haced lo que os digo...

(Vell i grup. c)y conseguiréis lo que os proponéis. Y recordad: para empezar hay que organizar.

(Vell. c.)-Qué es lo que saber hacer? Que es lo que puedes hacer?

(Noi 4. c.)-Yo sé pintar.

(Noi 2. c.)-Yo también.

(Noi 6. c.)-Yo les puedo ayudar.

(Noi 3. c.)-A mi me gusta cantar.

(Noi 1. c.)-A mi me gusta bailar.

(Vell actor. c.)-Todos haréis lo que os proponéis si lucháis por lograrlo.

(Noi 5. p.)-Pero, ¿usted quién es?

(Noi 2. p.)-Yo nunca le había visto...

(Noi 1. p.)-Yo sí... Usted vive en el viejo teatro, verdad?

(Vell actor. p.)-Sí.

(Noi 6. p.)-¿Es actor?

(Vell actor. p.) -¡Sí! Bueno, lo era... Desde que el teatro cerró, hace años... Pero he oído que queréis hacer teatro, ¿verdad? Si queréis yo puedo ayudaros pero...

(Vell actor i grup. c.) -Trabajad en equipo, haced lo que os digo y conseguiréis lo que os proponéis.

Y recordad: para empezar hay que organizar.

(Tots) -Tengo que ensayar... Hay que organizar... Vamos a empezar...

ESCENA 3

(El grup desapareix. El vell actor comença a gesticular donant instruccions als nois. Van apareixent nois que fan grups. Els Nois 1 a 6va narrant des del prosceni tota l'escena que ve)

(Noi 1. p.) -Tots els nois del poble, quan van saber el que ens proposàvem es van apuntar al nostre somni. El vell actor que vam trobar al teatre en sabia molt, i va dir que el director seria ell, el primer que calia fer -va direra triar els nois que cantarien, i els actors, i els tramoies, i els il·luminadors... I van començar les proves. Jo volia ser guionista...

(Guionistes amunt i avall. Escrivint en paper i a màquina.

S'aturen, escriuen, llencen,

V.068 *apunten... seguint el ritme de la*
(16) *peça de Jerry Lewis. El noi 1 intenta escriure però no fa res més que boles de paper amb les quals acaba jugant fins que el vell el fa fora del grup de guionistes i li dóna una escombra amb signes explícits que ell ha d'escombrar. El noi 1 s'asseu amb les cames penjant a platea).*

(Noi 2. p.) -Bé... jo em vaig interessar per les proves de cant...

VI.
072

(16) (Noi 3. p.)-Kant? El filòsof?

(Noi 2. p.)-No, cant de les cançons de l'obra de teatre. Hi havia proves per cantar, perquè no tothom pot fer-ho, saps?

(El vell dirigeix una coral. La música és l'inici del Figaro arrenjat. Fa un solo un noi, ben fet. després ho prova el noi 2 i fa galls. Torna a fer-ho un noi ben fet i després ho prova el 3. També ho fa malament i el vell els dona escombres. Es repeteix el cas del noi 1)

(Noi 4. p.)-No tothom pot cantar. Però tothom serveix per fer alguna cosa. Només calia trobar què. Jo vaig decantar-me per fer d'actor.

(El vell dirigeix un grup d'actors que fan mims. La música és la de Papageno arrenjada. El noi 4 ho intenta però no se'n surt. El vell l'afegeix al grup d'escombriaires.)

(Noi 5. p.)-Jo us demostraré què és actuar. Ep, mestre, mireu! "Ser... o no ser... No sé!"

(També el noi 5 acaba amb una escombra).

(Noi 6. p.)-Jo vaig anar al més tècnic: els focus, les disfresses, el maquillatge... perquè em pensava que seria més fàcil, però...

(Grup de tècnics. El noi 6 va de banda a banda atabalat, carregat d'embalums)

(Grup. c) ¡Todos en marcha! ¡Todos en marcha. No hay un segundo que perder. Pronto estrenamos la función. Y hay mucho que hacer. ¡Todos en marcha! ¡Todos! ¡Todos en marcha! ¡Todos! Ningún detalle faltará para que sin excepción en la representación todo esté listo:

d e c o r a c i ó n , iluminación, maquillador, apuntador, el disfraz de lo más singular ¡Todos en marcha! ¡Todos en marcha. No hay un segundo que perder. Pronto estrenamos la función. Y hay mucho que hacer. ¡Todos en marcha! ¡Todos! ¡Todos en marcha! ¡Todos! Ningún detalle faltará para que sin excepción en la representación todo salga bien. y subirá el telón y la ilusión verás. ¡Todos en marcha! ¡Todos!

(El noi 6 també acaba amb la seva escombra. L'escenari es buida i només queden els sis nois amb les seves escombres).

(Noi 4. p.) -Ja us ho deia, jo: tothom serveix per fer alguna cosa. Nosaltres per escombrar...

(Noi 2. p.) -Doncs quina gràcia... (Noi 4. p.) -Ei! Però no te'n riguis; tot és important, fins les coses que poden semblar més simples... A més, amb una escombria es poden fer altres coses, a més a més d'escombrar... (Noi 1. p.)-

Ah sí? Què?

(Noi 4. p.)-No sé... coses.

(En silenci i d'esma comencen a escombrar l'escenari. De sobte el noi 4 els fa parar a tots. Senten un ritme d'escombres: entren a escena els STOMP! Els sis nois els deixen lloc i van seguint el ritme dels STOMP! -actuació en directe de més o menys 1 minut i que enllaça amb la música de la cançó que canten tots junts els representants de tots els grups de l'escena 3)

(Tots junts. c.) -Tothom val, tots som importants, el més simple pot ser genial. Sigui gran o sigui més petit cada encàrrec pot decidir. Hi ha cantants i altres que fan galls però són tècnics fenomenals. No tothom pot pintar parets, fer disfresses o escriure en vers. Tothom val, tots som importants, el més simple pot ser genial. Sigui gran o sigui més petit cada encàrrec pot decidir. Sense tu no podem estar,

tothom cal per triomfar. Ja ho has vist, treballar en equip és un èxit garantit. Tothom val, tots som importants, el més simple pot ser genial. Sigui gran o sigui més petit cada encàrrec pot decidir. Sense tu no podem estar, tothom cal per triomfar. Ja ho has vist, treballar en equip és un èxit garantit. V.

Famous (*Tothom abandona l'escenari -convé que sigui gradualment*) dances

(02) ESCENA 4

(L'escenari s'omple de gent que va i ve per totes bandes. És una escena de mercat, a la plaça del poble. Els pares dels nois ocupen tot l'escenari. Tothom parla i crida mentre la música comença a sonar. La situació es manté in crescendo fins que comencen a cantar).

(Pare noi 1. c.) -Què estan fent? Què estan fent? Quina en tramen?

(Pare noi 2. c.) -Jo no ho sé.

(Pare noi 3. c.) -Jo els he vist al teatre.

(Pares. c.) -Què estan fent? Què estan fent? On s'amaguen? El jovent perd el temps amb rucades!

(Pare noi 3. c.) -Jo els he vist amb el vell fent tot el que els deia ell. He sentit que faran una obra de teatre...

(Pare noi 1.c.) -Però que es pensen aquests nois que és treballar? No pot ser! Això que volen fer no els sortirà!

(Pares. c.)-S'imaginem que tot els ho regalem. I els diners? Això que volen fer costa calers!

(**Pare noi 2. c.**)-El teatre d'aquell vell el van tancar fa molts anys i ningú no vol tornar-lo a utilitzar...

(**Pares. c.**)-A qui se li acut! (bis) Ximplets! (bis x 3).

(Els nois apareixen a l'escenari, desolats i amb un grapat de factures)

(**Nois. c.**)-No podem fer res! Ens calen diners!

(**Pares. c.**)-No pot ser! No pot ser!

(**Noi 1. c.**)-Ens pensàvem que no ens costaria res. Res de res... Però abans de començar s'ha d'arreglar

el decorat que està foradat; i ens faltem llums, no en va ni un; i dels vestits, en queda mig.

(**Noi 2. c.**)-Tot val calers. Si algú en tingués... Mireu quantes factures!

(**Nois. c.**)-No ho aconseguirem! No! Fracassarem!

(**Pares. c.**)-No pot ser! No pot ser!

(**Noi 1. c.**)-Mira el taulat està enfonsat. Tot està trencat!

(**Nois. c.**)I ara què? Ara què farem? Ara què farem?

(**Noi 2. c.**)-Res no va bé. No hi ha res a fer. Calen diners.

(**Nois. c.**) -Què farem. Ara què farem? Ara què farem?

(Hi ha un gran aldarull i moviment de gent. De sobte, entre la massa, apareix el personatge ric que havia desvetllat en els nois les ganes de fer alguna cosa. L'home s'obre pas entre la gent.)

(**Ric. c.**)-Por favor, por favor dejen paso. ¿Quién habló, quién habló de fracaso?

(**Pares. c.**)-Aquests nois volen fer l'impossible; un desig deltot inconcebible!

(**Noi 2. c.**)-Mireu tots! és aquell que ens va dir "no us queixeu "no us rendiu, treballeu i fareu el que voldreu". I ja ho veu; volíem fer teatre però ens falten diners... Sense això no es fa res.

(**Pares. c.**)-No pot ser! Això que volen fer sense diners, no es pot fer! Penseu que somiant es va endavant! Que no! Això que volen fer sense diners, no es pot fer! Penseu que somiant es va endavant!

(**Ric. p.**)-¿Dinero? Si ese es el problema os daré un saco lleno... (**Pares.**

c.)-No pot ser! No pot ser!

(**Ric. p.**)-No voy a permitir que por culpa del dinero se queden sin su sueño.

(**Pares. c.**)-Què diu!

(**Nois. c.**)-Mireu!

(**Pares. c.**)-Què fa?

(**Nois. c.**)-Diners!

(L'escenari es buida de gent. Queden en escena l'home ric, el vell actor, els sis nois, el pare del Noi 1 i un grup més de 4 o 5 pares)

(**Ric. p.**) -Os propongo un trato. Para que podáis seguir con vuestro proyecto yo os daré este saco de dinero pero con una condición. Todo lo que recaudéis en la taquilla del teatro, será para mi. ¿De

acuerdo?

(Els nois dubten; el vell actor s'anticipa, agafant la bossa de diners).

(**Vell actor. p.**)-De acuerdo.

(Li dóna la mà)

(Ric. p.)-Volveré la noche del estreno. Suerte.

(El ric se'n va)

(Pare 3. p.) -Ara sí que veig que això es podrà fer.

(Pare 2. p.) -Aquest Nadal serà especial.

(Pare 4. p.)-Tots us ajudarem a preparar l'obra de teatre.

(Pare 2. p.) -Sí, és una bona idea.

(Pare 4. p.) -Tot el poble hi participarà.

(Pare noi 1. p.) -Esteu bojós. I com se us acut d'embolicar-vos

NADALA

d'aquesta manera. Ara li deuen diners a aquest home. I si no surt bé? I si fracasseu?

VIII.

057 **(Noi 1. p.)** -El cas és que no havíem pensat vendre entrades. (12) Volíem que fos un espectacle gratuït.

(Pare noi 1. p.) -Jo no vull saber res de tot això. Amb mi no hi compteu.

(Pare 4. p.) -Però si tot el poble s'hi ha engrescat.

(Pare 3. p.) -No siguis així.

(Pare noi 1. p.) -No! **(Pare 2. p.)** -

Fes-ho pels nois... **(Pare noi 1. p.)** -

No!

(Pare 4. p.) -És Nadal...

(Pare noi 1. p.) -Que no! No vull saber res ni del teatre ni del Nadal ni de res de res.

(El pare del noi 1 se'n va enfadat de l'escenari)

(Pare 4. p.) -Deixeu-lo. No li feu cas. Vinga anem a preparar el teatre.

(Pare 3. p.) -Cantem una nadala?

(Pare 4. p.) -Bona idea. Sabeu aquella que diu...

ESCENA 5

(Comença una nadala a la qual se sumen tots els personatges en escena i el grup que apareix al darrere. Es torna a l'interior del teatre - transformant-lo a la vista del públic- i entre tots hi fan un pessebre. El grup s'ha d'anar retirant de mica en mica fins que a l'escenari només hi quedin el noi 1 i l'actor vell).

(Actor vell. p.) -Bueno... Ya llegó el momento. Mañana es la función y todo está preparado.

(Noi 1. p.) -Sí... Semblava impossible. Però hem treballat de valent...

(Actor vell. p.)-Todos... y en equipo.

(Noi 1. p.)-Menys el meu pare...

(Actor vell. p.)-Oye, no te preocupes. todo saldrá bien. Ya verás como conseguiremos llenar el teatro y devolver el dinero que aquel hombre nos prestó. Y sea como sea, ya no podemos hacer marcha atrás. O sea que disfruta de este momento...

(Noi 1. c.) -Demà, per fi s'encendran tots els llums. La màgia del teatre quan s'alci el teló.

(Actor vell. c.) -El director aquí y allá da la última instrucción. El sastre y el maquillador retocan al actor. Los chicos que van a actuar ocupan su lugar. El público en silencio está la función va a empezar.

(Apareix un grup que farà els cors)

(Grup i Noi 1. c.) Demà, per fi tot el que hem somiat serà cert no fantasia. I viurem els moments més bells.

(allargar el bells superposant-lo amb els versos següents)

(Actor vell. c.) La voz y el gesto llenarán la sala de emoción. Niños y viejos viajarán a mundos de ilusión.

(Grup i Noi 1. c.) -Demà, per fi s'encendran tots els llums. La màgia del teatre. I viurem els moments més bells.

(Actor vell. c.) -Observa con satisfacción su obra el pintor; también el que escribió el guión feliz tras

el telón; el tramoyista, el que barrió y el que iluminó; el músico y el bailarín no quieren que haya fin.

(Tots) Demà, per fi tots farem la funció. La màgia del teatre... I viurem els moments més bells *(allargar el bells fins al final)*

Demà, per fi...

(L'escenari es buida completament i queda a les fosques.

Comença una tempesta)

ESCENA 6

0.04 (noi 2)Està plovent! ara

què passarà?

0.14 (noi 3)Està plovent... La

gent no vindrà!

0.28 (tots)Mala sort

avui que estrenem, per fi,

i ningú voldrà venir. 0.39

(tots)Mala sort

avui que estrenem, per fi,

i ningú voldrà venir.

0.50 (tots)No podrem actuar! (bis)

(parlat) (noi 3)Si el teatre queda buit, com pagarem tot això?

0.59 (tots)Com pagarem?

1.02 Com pagarem?

1.06 Com pagarem?

1.07 Com pagarem tot això

(cau el llamp. Tot queda a les fosques. Tots els nois en escena encenen les llanternes. Enfocaran a totes bandes fins que arriba l'electricista, moment en el qual es centren en ell))

1.12 (noi 1)Què ha passat?

1.15 (noi 2)Els llums s'han apagat!

(parlat) (noi 3)És un llamp!

(crits) (tots)Un llamp! Un llamp! Ha caigut un llamp sobre el teatre i s'ha carregat el sistema elèctric!

1.25 (noi 3)S'ha acabat

1.28 (noi 4)Està tot cremat!

1.33 (tots)S'ha acabat. No hi ha res a fer.

1.39 S'ha acabat!

(parlat) 1.49. (noi 1)Espereu un moment...

(noi 2)-Què...

(noi 1)-El meu pare... és electricista. ell ho pot arreglar!

(noi 2)-El teu pare va dir que no volia saber res del teatre.

(noi 1)-Però ho hem d'intentar. És la nostra única possibilitat!

(vell actor)-És veritat. No hi ha cap més solució. Vés, corre. Vés a buscar-lo.

2.04 (tots)S'ha acabat Està

tot cremat!

S'ha acabat. No hi ha res a fer.

S'ha acabat!

(arriba l'electricista amb el noi 1. Es fa pregar una mica però finalment comença la reparació)

2.15 (tots)S'ha acabat Està

tot cremat!

S'ha acabat. No hi ha res a fer.

S'ha acabat!

(L'electricista aconsegueix reparar l'avaría. Torna la llum (2.28). S'apaguen les llanternes)

2.29 (tots)Sí! Ho ha pogut arreglar.

2.32 Sí! Ja podem actuar!

(parlat) (noi 1) -Gràcies, pare...

(pare noi 1) -Fill meu. Heu treballat amb tant d'esforç que no us podia abandonar...

2.42 (tots)Tot és a punt.

2.46 Ja podem... ja podem començar.

2.51 Ja podem...

2.54 Ja podem, ja podem!

2.58 Ja podem començ...

3.04 Ja podem començ...

3.07 Ja podem...

3.10 Ja podem, ja podem

3.12 ja podem començar!

(Apoteosi de llum i de color. Els nois de 1r ESO van a buscar eks nes de 1r primària i els entren a l'escenari. Seguiran el ritme picant de mans i s'aniran col.locant en quadre. Al final de la cançó és molt important que tots els nois quedin d'esquena al públic, amb les mans aixecades. El teló de darrere s'obrirà i es tancarà el de davant).

Final

No hay nada más mágico

Que nuestro espectáculo. Ho hem

fet amb el nostre esforç

això és el premi més gros!

Ei! Veniu tots els actors

Que tot és a punt

A punt per començar.

¡Eh, atención, atención!

¡Que suba el telón!

¡Comienza la función!

Veniu tots els actors

No hay nada más mágico

¡atención, atención!

Que nuestro espectáculo.

(mentre es repeteix la tornada o les estrofes anteriors destaquen al prosceni el vell actor, els 6 nois, el pare 1 i l'home ric)

(parlat) (Ric)- Chicos, habéis demostrado que sabéis trabajar en equipo.

(Pare 1)- I que no es rendeixen fàcilment...

(Ric) -Estoy tan orgulloso que... no hace falta que me devolváis el dinero que os presté. Os lo habéis ganado.

(Noi 1) Però no pensàvem fer negoci amb les entrades. el millor que podem fer amb aquests diners és repartir-los entre la gent més necessitada del poble. Què us sembla, nois?

(Tots) Sí, sí.

(Noi 1) D'aquesta manera tot viurem millor aquest Nadal. I ara, preparem-nos, que la funció ha de començar. Bones festes a tothom!

No hay nada más mágico

No hay nada más mágico

Que nuestro espectáculo.

(El pare, el ric i el vell es retiren. Els nois es col.loquin com si hagués de començar l'actuació, d'esquenes al públic. Es desenvolupa un crescendo de música i repetició de tornades.

Final. Joc de telons)

(4-XII-98)
